

XXXIV.

Forslag til Lov

om

Inddrivelse af ubestridte Fordringer og om Eksekution af Forlig i visse Tilfælde.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 27. Januar 1905.*)

§ 1.

For Fordringer, lydende paa en bestemt Pengesum af ikke over 1,000 Kr., kan der gøres Udpantning under Iagttagelse af nedenstaaende Regler; dog gælder dette ikke, naar Fordringens Fyldestgørelse kun kan kræves mod en Modydelse, eller naar den i næste Paragraf omhandlede Kendelse ikke kan forkyndes paa den i Lov 11. April 1890 § 3, 1ste Stykke, omtalte Maade.

§ 2.

Den, der begærer Udpantningen, har derom skriftlig at henvende sig til Fogeden, hos hvem Blanketter hertil paa ustempet Papir skulle kunne faas. Begæringen ledsages, for saa vidt Fordringen støttes paa skriftlige Dokumenter, af disse og ellers af de Oplysninger, som behøves, for at Fogeden kan tage Bestemmelse, om Udpantning kan finde Sted.

Naar Fordringen ikke allerede efter det foreliggende skønnes at være ugrundet eller ikke endnu at kunne fordres betalt, afsiger Fogeden en Kendelse, lydende paa, at Udpantning paa Rekvirentens Ansvar, for saa vidt Fordringens Rigtighed betræffer, kan finde Sted, saafremt Debitor ikke inden 2 Uger, efter at heromhandlede Kendelse ved Rekvirentens Foranstaltning er ham forkyndt ved Stævningmændene, til Fogeden afgiver Erklæring om, at han bestrider Fordringen.

Udpantningen kan ikke hindres ved ovennævnte Kendelses Appel. Hvis Fogeden har nægtet Udpantningen, kan denne hans Nægtelse straks appelleres.

§ 3.

Naar Debitor afgiver den i foregaaende Paragraf omhandlede Erklæring til Fogeden, hvorom denne skal meddele ham skriftlig Tilstaaelse, har Fogeden straks at underrette Rekvirenten om, at den i § 2 omhandlede Kendelse er bortfalden. Underretningen kan gives ved anbefalet Brev.

*) Se Tillæg A. Sp. 3085 fg.; Landstingstidenden: Forelæggelsen Sp. 263 fg., 1ste Behandling Sp. 269 fg., 2den Behandling Sp. 311 fg., 3die Behandling Sp. 316.